

„СТАВАНЕТО“ НА ХАЙДУШКАТА ДРУЖИНА

СЪБИРАНЕТО НА ХАЙДУТИТЕ

Акцент в хайдушкия фолклор е „ставането“ на хайдушката дружина като колектив специфичен по своята същност и функции. Различен от съществуващите традиционни социални и временни обредни и необредни колективи. Този колектив се гради извън социума, но с функционална насоченост към него. Има свой принцип на изграждане и функциониране във времето и пространството. Има свой статут на мъжки колектив /съюз/, но нерегламентиран от традиционната обичайно - обредна система, тъй като се гради и битува извън социалното пространство и не е подчинен на законите на социума. И в същото време е налице явен стремеж към осмислянето му чрез принципите на традицията.

В хайдушкия фолклор /и най-вече в песните/ събирането на хайдушката дружина е представено като многозначим акт, с който се поставя началото на нещо важно, на нещо, което задължително трябва да стане и в същото време е в реда на нещата. В песните много ясно личи, че този акт се схваща не като еднократен и за пръв случващ се. „Ставането“ на хайдушката дружина е точно определено във времето и пространството. За хронотопния вариант в Сливенския хайдушки фолклор ще бъде отделено специално внимание по - нататък в изложението. Тук ще се опитам само да очертая неговите елементи в контекста на събирането на хайдушката дружина, което всъщност е и началото на годишния хайдушки цикъл. То е винаги напролет и в отделните текстове е обозначено по различен начин. Раззеленияването на гората е знак, че е настъпило времето да се събира хайдушката